

HAAR

**Eenakter
voor 2 jonge vrouwen en 1 oudere dame**

door

THEO DE WITH

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HAAR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **THEO DE WITH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Cato – oma van Sofie

Veronica – kapster

Sofie – bruid

DÉCOR:

Het verhaal speelt zich af in een kapsalon.

Veronica is bezig haar spullen neer te zetten in de kapperszaak. Ze neuriet daarbij en langzaam hoor je haar zingen 'Morgen ben ik de bruid'.

CATO: *(komt binnen met Sofie)* Nou nou, dat is er één uit de oude doos.

SOFIE: Vandaag ben ik de bruid.

CATO: Willeke Alberti, dat jullie dat liedje nog kennen. Dat komt uit de jaren zestig.

SOFIE: Ik ken het ook niet.

VERONICA: Welkom bij kapsalon Veronica. Jij moet Sofie zijn.

SOFIE: Ja, dat lijkt me ook. Dit is mijn oma. Het lijkt me niet dat die gaat trouwen.

VERONICA: Je weet het niet hè. Er zijn genoeg mensen die op latere leeftijd trouwen. Niet iedereen heeft meteen op jonge leeftijd geluk.

CATO: Precies kindje. Nou Sofie, ik pik je zo weer op.

SOFIE: Dag omi, tot zo. Kijk goed uit onderweg. Het is hier een gevaarlijke weg.

VERONICA: Het is zeker gevaarlijk hier.

SOFIE: Goed, zullen wij beginnen?

VERONICA: Het gevaar loert overal.

SOFIE: Jaja, dat weet ik nu wel. Aan de slag. Je hebt mijn mail gezien met wat ik wil? Ik had een paar voorbeelden bijgesloten.

VERONICA: Ja, die heb ik gezien. Maar je hebt voor kapsalon Veronica gekozen en dat betekent natuurlijk wel dat we er onze eigen draai aan geven. Voor een standaard kapsel ga je naar een standaard kapsalon.

SOFIE: Nee, ik wil juist niet iets standards. Ik wil iets opvallends, iets dat anders is. Er lopen al genoeg grijze muizen rond in Nederland. Daar heb ik zo'n hekel aan.

VERONICA: Dat weet ik. Wat doen we? Houd ik een van die voorbeeldplaatjes aan? Of geef je me de vrije hand. In dat geval beloof ik je een kapsel dat op iedereen een onuitwisbare indruk zal maken.

SOFIE: Echt? Ik wil niet voor lul lopen op mijn eigen bruiloft. Beloof je me echt iets spectaculairs?

VERONICA: Komt goed. Wil je krullen of steil haar?

SOFIE: Ik wil in elk geval iets met een kleur die mijn eigen haarkleur versterkt. Niet radicaal een andere kleur, maar iets dat matcht met mijn huid en bovendien het effect van mijn jurk versterkt.

VERONICA: Hoe heet je man?

SOFIE: Mijn aanstaande echtgenoot. We zijn nog niet getrouwd hè.

VERONICA: Ken je hem al lang?

SOFIE: Een jaartje of drie.

VERONICA: Da's niet heel erg lang. Waarom trouwen jullie nu dan al?

SOFIE: Omdat ik Richard aan me wil binden.

VERONICA: Hoezo?

SOFIE: Ach, dat is een lang verhaal. Het is niet voor niets dat ik hier met mijn oma ben. Mijn ouders hebben me keihard laten vallen.

VERONICA: Een moeilijke jeugd gehad dus?

SOFIE: Ach, daar heb jij geen idee van. Au!

VERONICA: Sorry! Nee, daar heb ik geen idee van.

SOFIE: Au! Doe je voorzichtig? Ik wil nog langer mee dan vandaag.

VERONICA: Natuurlijk! Dat willen we allemaal.

SOFIE: Je moet wel een beetje haast maken. Ik moet zo meteen voor het altaar staan.

VERONICA: Trouw je in de kerk?

SOFIE: Ja, niet omdat ik gelovig ben hoor. Maar het past bij mijn romantische idee van het huwelijk. Alleen het stadhuis is ook weer zo zakelijk. Bovendien zijn mijn schoonouders wel gelovig. Die wil natuurlijk wel een beetje pleasen.

VERONICA: Waarom zou je je schoonouders willen pleasen?

SOFIE: Nou, niet onbelangrijk: zij betalen mijn bruiloft.

VERONICA: Jouw bruiloft?

SOFIE: Mmm mmm.

VERONICA: Je trouwt met jezelf?

SOFIE: Onze bruiloft. Nee natuurlijk, onze bruiloft, dat snap je toch wel. Je hebt toch wel vaker bruidjes in deze stoel? Dat is toch logisch.

VERONICA: Moet je man eigenlijk niet gekapt worden?

SOFIE: De rekening moet dus ook naar mijn schoonouders. Dat stond ook in mijn mail.

VERONICA: Dat heb ik begrepen. Maar hoor je mijn vraag niet?

SOFIE: Sorry, wat zei je?

VERONICA: Of de bruidegom nu ook in een kapsalon zit.

SOFIE: Haha, vandaar. Richard is hartstikke kaal. Die heeft al jaren geen kapper meer gezien. Zulke vragen gaan mijn ene oor in, mijn andere oor uit.

VERONICA: Helaas.

SOFIE: Misschien ligt het wel aan het spul dat je nu in mijn haar smeert. Dat loopt langzaam mijn oren in. Wat is dat eigenlijk?

VERONICA: Een middel dat je natuurlijke haarkleur versterkt. Bij blonde mensen zoals jij wordt het meestal een paar tinten lichter.

Lekker zomers dus.

SOFIE: Niet te blond hoor. Dat platinablond vind ik zo hoerig.

VERONICA: Volgens mij kreeg ik de vrije hand. Vertrouw nou maar op mij.

SOFIE: Maar ik moet er de hele dag mee rondlopen. Ik wil er niet ordinair uitzien.

VERONICA: Wacht nou maar rustig af.

SOFIE: Hohoho, wat ben je van plan? Ik betaal. De klant is nog altijd koning.

VERONICA: Je betaalt helemaal niet. Je schoonouders betalen. Strikt genomen ben je dus helemaal niet de klant.

SOFIE: Au! Wat doe je toch allemaal?

VERONICA: Een beetje pijn lijden hoort erbij. Wie mooi wil zijn, moet pijn lijden. Dat weet je toch?

SOFIE: Er heeft nog nooit een kapster zo hard aan mijn haren getrokken.

VERONICA: Bij mij wel.

SOFIE: Een kapster?

VERONICA: Nee, vroeger op het schoolplein. Er werd zo hard aan mijn haren getrokken dat ik hele kale plekken op mijn hoofd had.

SOFIE: Wat naar!

VERONICA: Mijn moeder heeft op een gegeven moment mijn haar laten afknippen, zodat de meiden uit de klas er niet aan konden trekken. En dacht je dat het toen ophield? Nee hoor, ze verzonnen altijd weer wat nieuws. Ze scholden me uit om mijn korte haren. Ze riepen: Veertje, Veertje, je lijkt op een meneertje!

SOFIE: O jee!

VERONICA: Komt je zeker wel bekend voor hè.

SOFIE: Ik weet niet wat ik moet zeggen.

VERONICA: Nou, vroeger zat je anders nooit om woorden verlegen. Scheldwoorden vooral. Daar was je heel erg goed in.

SOFIE: Au! Het lijkt me beter dat jij mijn kapsel niet doet.

VERONICA: Hoezo niet?

SOFIE: Het lijkt me beter dat ik ga.

VERONICA: Mij niet. En hoezo mag ik opeens niet meer aan je haren zitten? Je hebt jarenlang aan mijn haren getrokken. Nu is het mijn beurt.

SOFIE: Ik ga nu weg. Dit wil ik niet.

VERONICA: Dat wordt lastig. Ik heb de deur al lang op slot gedraaid.

SOFIE: O mijn god! Wat ben jij van plan?

VERONICA: Volgens mij ben ik ingehuurd om jouw bruidskapsel te verzorgen. En dat zal ik doen ook.

SOFIE: Liever niet. Doe maar niet.

VERONICA: Blijven zitten in die stoel!

SOFIE: O nee, alsjeblieft Veronica. Dit moet de mooiste dag van mijn leven worden. Verpest het niet voor mij.

VERONICA: Veronica? Zei je nou Veronica? Dat is voor het eerste dat je mij bij mijn echte naam noemt. Je had altijd scheldnamen voor mij. Veertje meneertje was misschien nog wel de minst erge. Stomme koe zei je ook vaak. Alleen maar omdat ik niet tot jouw kliek behoorde, de kliek van blonde meisjes.

SOFIE: Dat heeft er niets mee te maken.

VERONICA: Jawel, ik had een afwijkend kleurtje en werd daarom buiten de groep geplaatst.

SOFIE: Helemaal niet. Jij liet je zelf buiten de groep plaatsen. Je trok gewoon nooit je mond open. Je liet over je heen lopen. Je liet het allemaal zelf gebeuren. Je weet dat er in elke klas een pispaltje wordt gezocht. Je was het makkelijkste slachtoffer. Dat heeft helemaal niets met een kleurtje te maken.

VERONICA: Zeg je nou dat het allemaal mijn eigen schuld is? Dat ik mijn hele schoolperiode gepest ben, is mijn eigen schuld?

SOFIE: Zo zou je dat wel kunnen zien ja.

VERONICA: Je bent nog erger dan ik dacht.

SOFIE: Ach welnee, ik ben een normaal mens. Net als jij. We waren kinderen. Dan gebeuren dat soort dingen. Laat het achter je. Je moet zoiets niet de rest van je leven laten verpesten.

VERONICA: Je hebt geen idee. Je hebt werkelijk geen idee. Jullie hebben mijn leven verwoest.

SOFIE: Onzin. Het was misschien vervelend in die tijd. Dat snap ik heus wel. Maar dat ligt toch achter je. Je hebt nu een leuke kapsalon hier. Het lijkt me dat je je leven aardig op de rails hebt.

VERONICA: Helemaal niet. Dat lijkt maar zo. Ik heb een eigen kapsalon, zodat ik in mijn eentje kan werken. Met collega's kan ik niet overweg. Dat ging altijd fout. Ik lig binnen no time buiten de groep. Ze hebben altijd de pik op mij. Daarom ben ik voor mezelf begonnen. Een eigen kapsalon, zonder personeel.

SOFIE: Jij wist het meteen al hè? Vanaf het moment dat je mijn mailtje binnenkreeg, wist jij dat ik het was. Je hebt mij gewoon in de val gelokt.

VERONICA: Je hebt vrijwillig dat mailtje gestuurd. Als je even op mijn website had rondgekeken, had je geweten wie ik ben. Maar ja, dat was nooit je sterkste punt, verder kijken dan je neus lang is.

SOFIE: Wat wil je?

VERONICA: Je haar. Ik wil dat je haar eraf gaat.

SOFIE: Doe normaal! Dat kan echt niet op mijn trouwdag. Wil je mij als kale bruid voor het altaar laten staan?

VERONICA: Ja, dat lijkt me een gepaste straf. Ik heb er jaren op moeten wachten. Maar uiteindelijk kan ik die rekening vereffenen.

SOFIE: Oké oké. Ik snap dat je genoegdoening wil na al die jaren.

VERONICA: Ik wil 100 gram haar.

SOFIE: Dan houd ik niks meer over.

VERONICA: In die weegschaal. 100 gram haar en dan laat ik je gaan.

SOFIE: Weet je hoe weinig haar weegt? Voor 100 gram heb je echt heel veel haar nodig.

VERONICA: Ik ben kapster. Ik weet het.

SOFIE: Oké, 100 gram haar en dan laat je me gaan. Is dat een deal?

VERONICA: Dat is de deal.

SOFIE: En dan is het voor eens en voor altijd over?

VERONICA: Dan staan we quitte.

SOFIE: Wacht even, mijn oma belt. Halla oma, met Sofie. Ja, ik zit nog in de kapsalon. Is het gelukt met de bloemen? Mooi. Ik ben ook bijna klaar. Kom je me ophalen? Oké, dan zie ik je zo. Doei.

VERONICA: Zal ik je haar er dan nu maar afhalen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto